

[Ømann.]

rentabel anvendelse af det provenu, der her lægges beslag på.

Der er ingen grund til at sondre ret meget imellem de tre her foreliggende lovforslag. De er alle sammen båret af samme fejlagtige tro på, at man ved at kaste et vist skatteprovenu i grams, et provenu, som skal fremskaffes af andre skatteydere, og som dermed formindsker deres forbrugsmuligheder, effektivt kan fremme beskæftigelsen. Jeg tror, det er en illusion. Jeg tror, det er forkert at anvende pengene på denne måde. Jeg tror, det er helt nødvendigt at bruge disse dyre penge direkte på projekter, som er værdifulde for samfundet, på virksomheder, som er truet i den pågældende situation, på en eksportvirksomhed, som vi ved har afsætningsmuligheder, altså en meget, meget mere specificeret anvendelse af pengene.

De ord, som finansministeren sagde herom, at der er brug for at økonomisere med disse midler, er ord, som jeg ganske kan tage til mit hjerte, men jeg synes ikke, at finansministeren ved fremsættelsen af dette lovforslag har fulgt denne linje.

Vi kan ikke stemme for nogen af de her fremsatte lovforslag. Vi synes, at princippet er forkert. Vi synes, det er at ødsle med pengene på andre skatteyderes bekostning.

Arne Bjerregaard (KrF):

Spørgsmålet er først og fremmest, om der overhovedet bliver noget provenutab ved disse lovforslag. Det er udmærket, at vi vil forbedre afskrivningerne, men det er jo kun for visse virksomheder det kan have nogen betydning. For mange er det overhovedet ikke muligt i den øjeblikkelige situation at udnytte afskrivningerne, i al fald ikke med nogen skattemæssig fordel.

Når man så dertil hører, at hr. Glistrup antydede, at med den udformning, det har fået, kunne der være muligheder for misbrug, så vil jeg da i al fald stille mig forbeholden. Vi må i al fald have relevante oplysninger om afskrivningens funktion ude i erhvervslivet, og det må udformes sådan, at der ikke bliver et almindeligt misbrug af denne lovgivning.

Ligeledes med henlæggelserne. Hvis man ikke har noget at henlægge, kan jeg ikke se, der er ret meget ved, at man forhøjer henlæggelsesprocenten. Det er dog en forudsæt-

ning, at der er noget at henlægge af, og det er i al fald min fornemmelse, at i den øjeblikkelige situation er der ikke meget at henlægge af i mangfoldige virksomheder. Derfor har jeg også prøvet at søge oplysninger hos virksomhederne. Jeg har prøvet at søge oplysninger hos personer, som jeg mener er kompetente til at udtale sig om det, og de fleste af disse har samstemmende udtalt, at det sådan set ikke er afskrivningsforbedringer, de har brug for i år. Det, de har mere brug for, er en kurssikring af de lån og kreditter, de er tvunget til at optage i udlandet på grund af den politik, man har ført herhjemme — en nødvendig politik indrømmer jeg. En kurssikring af disse lån bevirker, at man kommer op på en procentsats på 21-25 pct. Det er en mægtig belastning for mange virksomheder, så jeg tror da, det var mere væsentligt, at man tog fat på dette problem, og at staten gik ind med kurssikringen, så virksomhederne ikke selv skulle påtage sig dette. Jeg tror, det ville have langt større effekt over for vore virksomheders krise i den øjeblikkelige situation.

Dermed være ikke sagt, at vi ikke er velvillige over for disse lovforslag. Vi tror bare ikke, de i den øjeblikkelige situation har den virkning, man tillægger dem. Men vi skal da se sagligt på forslagene i udvalget, og vi vil, hvis der er flertal for dem, som de foreligger, prøve at ændre visse dele af dem ved ændringsforslag, bl. a. som det, hr. Glistrup fremførte, at vi vil have engangsafskrivninger sat op til 2.000 kr. Vi mener, det er en rimelig ajourføring, og om man skulle gå lidt højere, har vi heller ikke spor imod.

Men det korte af det lange er, at vi vil se sagligt på lovforslagene. Mere kan vi ikke love i øjeblikket.

Knud Jespersen (DKP):

De sidste bemærkninger om at se sagligt på tingene er jeg enig i, og hvis man skal det, tror jeg da også, at man skal fjerne alle disse beskæftigelsesfremmende reklamebemærkninger, der er faldet ved denne lejlighed. Man forklarer, at hvis bare man giver sig til at investere noget mere, så vil vi klare en hel masse. Jeg er enig med dem, der har sagt, at fortrinsvis vil der være tale om at investere i importerede varer. Det betyder naturligvis noget for beskæftigelsen i Tyskland, Holland, Sverige og andre steder, og